

afstandstarieven, er zijn enkele ongevalspatiënten niet be- doch mishandeld. De toepassing van de nieuwe voorwaarden zal wel wat meevallen. Men bedenke, dat de beperkende bepalingen alleen voor de slechten onder ons zijn gemaakt. Niettemin is ook hij tegen het afschaffen van de afstandstarieven, zeer zeker wat het eerste bezoek betreft. In de verhouding tusschen controleerenden en behandelenden geneeskundige behoort verandering te worden gebracht. Er behoort een middel gevonden te worden, om afgezien van het omslachtige beroep op het bestuur van de Rijksverzekeringsbank, tegen de uitspraak van den controleerenden geneesheer in verzet te komen. Eindelijk wil HERTZBERGER er nog op wijzen, dat de nieuwe voorwaarden een ongewenschte verandering teweegbrengen in de verhouding, die er van ouds tusschen patiënt en behandelend geneesheer behoort te bestaan.

Met algemeene stemmen besluit de afdeeling, gehoord de discussiën, zóó lang met de behandeling van ongevals-patiënten naar de nieuwe voorwaarden en tarieven door te gaan, totdat binnen afzienbaren tijd door de actie van alle geneesheeren over geheel ons land tegemoet is gekomen aan de grieven, die in de eindbeschouwing van den voorzitter zijn vermeld.

Sneek, September 1922.

D. H. POSTHUMUS.

AFDEELING SCHOUWEN EN DUIVELAND. — Na onzen zomerslaap, maken wij nu aanstalten voor onzen winterslaap. Af en toe ontwaken wij wel eens, doch zelfs het nieuwe tarief van de R.V.B. was niet in staat de gemoederen, eens „echt gezellig” in beweging te brengen. Eenige heeren zijn dermate ingedut, dat je gaat vreezen voor een tamme „slaap-epidemie!” Desalniettemin is de meening hier, dat wij door VAN EDEN en Co. toch wel voldoende betaald worden, al is de tijd van O.W. voorbij. Verder de kwestie van het afstandstarief; was dit misschien op te heffen, door bij de *eerste* visite, het *oude* afstandstarief weer in te voeren? Een spoedvisite (ongeval) naast je deur is met f 3.— te hoog betaald, één op 4 K.M. door de peeënslik moest beter betaald worden.

Verder was de voorzitter van den Raad van Arbeid te Goes zoo vriendelijk ons te komen vertellen over een ander artikel der I.W., dan waarmee wij tot op heden kennis maakten. Hoewel niet allen tegenover deze wet even sympathiek staan, mochten wij toch opmerken, dat allen wilden meewerken, hetgeen, het moge hier even vastgesteld worden, voor een niet gering deel te danken is, aan collega SMIT, den controleerend geneeskundige, die de goede kunst verstaat, bij meeningsverschil geen vijanden te maken.

Eenigen tijd geleden verscheen weer het verslag der Gezondheidscommissie. Ik zal u daaruit ditmaal niet verhalen; het is nog even droevig als verleden jaar. Eén gemeente is nu zoover, dat zij zelfs niet meer antwoordt; is er beter argument te vinden voor de langbeloofde samenvoeging van gemeenten? Anders was het zeer aanbevelenswaardig de verschillende bestuurderen eens examen te laten doen in lezen en schrijven, dan zouden grappige dingen aan het licht komen!

Rest nog te vermelden, dat de R.V.B. geld verschafte voor uitbreiding van het ziekenhuis alhier, en dat wijlen jonkv. J. VAN DER LEK DE CLERCQ dezelfde instelling met f 4000.— heeft bedacht. Met haar ging iemand heen, aan wie vele philanthropische instellingen op ons eiland groote dank verschuldigd zijn.

J. F. D. HUESE.

AFDEELING ALKMAAR EN OMSTREKEN. — Was tot dusverre een algemeen bekend chemisch ervaringsfeit, dat uit de aanraking van H.O. en S.O. volgens de formule $4 \text{HO} + 2 \text{SO} = 2 \text{H}_2\text{S} + 3 \text{O}_2$ kwalijkriekende en zelfs explosieve dampen kunnen ontstaan, thans is de belangrijke ontdekking gedaan, dat bij aanwezigheid van een geschikten katalysator bij toetreding van lucht ook een andere reactie kan plaats hebben volgens de formule $2 \text{HO} + \text{SO} + 2 \text{O}_2 = \text{H}_2 \text{SO}_4 + \text{O}_3$.

onder intensieve ozonificatie der omgeving wordt een bijtend zuur geboren. Die katalysator was ditmaal aanwezig in den vorm van een ietwat dictatoriale daad van het hoofdbestuur onzer Nederlandsche Maatschappij tot bevordering der Geneeskunst.

Op de agenda van onze afdeulings-vergadering van 20 September l.l. had de secretaris in gemeen overleg met de aanwezige medebestuurders als punt 5 geplaatst: „De tarieven der R.V.B.”, en daarmee ons het voorrecht geschonken, de bekende brandende kwestie — na de hieraan gewijde besprekingen in de afzonderlijke boezems der onderafdeelingen van H.O. en S.O. te Alkmaar — ook nog eens op de gemeenschappelijke bijeenkomst van alle vakbroeders van den meer principiëlen kant te bekijken. Nadat STRAVER voor de huisartsen, en VAN DAM voor de specialisten het verhandelde in de vergaderingen der organisaties hadden gerefereerd, ontmoette een voorstel, om een motie van afkeuring aan het hoofdbestuur te zenden, geen enkele bestrijding. Ofschoon geen officiële memorie van toelichting de motie vergezelt, mag ik wel verklappen, dat deze motie geen wantrouwen in de leiding van het hoofdbestuur uitspreekt, maar zich beperkt tot een ontboezeming van hartelijke ontstemming. Wij zouden zelfs onthutst zijn over het feit, dat de geestelijke vader van onze wel eens H₂S-produceerende organisatie zoo weinig deferentie voor zijn eigen geesteskinderen heeft betoond, indien niet „alles schon dagewesen wäre”. Vader KRONOS vrut zijn eigen kinderen; zoo erg is het met onzen vader KRONOS nog niet gesteld, maar het verdroot velen, dat in een zoo belangrijke zaak als die der „Tarief-commissie” de bestaande organisaties — als waren het twee wassen neuzen — nu wel niet bij den neus waren genomen, maar toch..... enz. enz.

Als „der langen Reden kurzer Sinn” werd met algemeene (17) stemmen de volgende motie aangenomen:

De afdeling Alkmaar en O. der Ned. Maatschappij tot bevordering der Geneeskunst in haar vergadering op 20 September 1922 bijeen, spreekt haar ontstemming uit, dat bij het vaststellen der nieuwe voorwaarden en tarieven R.V.B., aan de organisaties der H.O. en S.O. onvoldoende gelegenheid is gegeven, om haar meening en wenschen in dezen kenbaar te maken,

en spreekt als haar meening uit, dat deze handelwijze in flagranten strijd is met de bedoelingen van het hoofdbestuur, zooals deze tot de organisatie der Nederlandsche artsen in H.O. en S.O. hebben geleid,

en gaat over tot de orde van den dag.

Aan ondergeteekende werd door de vergadering opgedragen, deze motie in verband met inhoud en geest der gehouden besprekingen onder de rubriek „Nieuws uit de Afdelingen” te publiceeren.

A. J. KORTEWEG.

AFDEELING: BERGEN OP ZOOM, ROOSENDAAL EN OMSTREKEN. — Op Donderdag 14 September was uitgeschreven een middagvergadering om 4 uur, terwijl om 7 uur des avonds dr. v. GRAVENSTEIN zou inleiden art. 99 en 100 der I.W. Het laatste was wellicht de oorzaak, dat 's-middags slechts 7 leden, waaronder 4 bestuursleden, aanwezig waren. Of er 's avonds meer belangstelling was, heb ik niet kunnen vaststellen, daar ik verhinderd was om te blijven. De voorzitter herdacht allereerst onzen collega, LEONARDUS HUBERTUS EUGENIUS LEMMENS, die op 17 Juli op 66-jarigen leeftijd te Roosendaal overleed. Na een zesjarige loopbaan als officier van gezondheid had deze zich daar gevestigd en weldra door zijn gaven van hoofd en hart een drukke praktijk gekregen niet alleen, maar tevens zich tal van vrienden en vereerders verworven; want wie met hem in aanraking kwam, leerde hem hoogachten. Toen dan ook een slepende ziekte hem dwong zijn praktijk als gemeente-geneesheer te laten varen, werden zijn verdiensten op ongegeneerde doch treffende wijze door het gemeentebestuur gewaardeerd.

Hij ruste in vrede.